

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) NR 1071/2009

av den 21 oktober 2009

om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 71.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av den europeiska datatillsynsmannens yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Förverkligandet av en inre marknad för transporter på väg med rättvisa konkurrensvillkor kräver en enhetlig tillämpning av gemensamma bestämmelser för rätt att yrkesmässigt bedriva gods- eller persontransporter på väg ("bedriva yrkesmässig trafik"). Sådana gemensamma bestämmelser kommer att bidra till att höja nivån på yrkeskunnandet i vägtransportföretagen, rationalisera marknaden, förbättra kvaliteten på tjänster, i vägtransportföretagens, deras kunders och hela näringslivets intresse, samt öka trafiksäkerheten. De kommer också att göra det lättare för vägtransportföretagen att effektivt utnyttja sin etableringsrätt.
- (2) I rådets direktiv 96/26/EG av den 29 april 1996 om rätt att yrkesmässigt bedriva person- och godstransporter på väg och om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för att främja ett effektivt utnyttjande av dessa transportörers etableringsrätt på området för nationella och internationella transporter ⁽⁴⁾

fastställs minimivillkor för rätten att bedriva yrkesmässig trafik och för ömsesidigt erkännande av de dokument som krävs i detta syfte. Erfarenheterna, konsekvensanalysen och olika studier visar dock att det direktivet tillämpas inkonsekvent av medlemsstaterna. En sådan varierande tillämpning får flera negativa konsekvenser, särskilt snedvridning av konkurrensen samt bristande insyn i marknaden och harmoniserad övervakning samt risk för att företag som anställer personal med svagt yrkeskunnande uppträder oaktsamt eller blir mindre benägna att följa trafiksäkerhetsreglerna och de sociala bestämmelserna, vilket kan skada sektorns anseende.

- (3) Dessa konsekvenser är särskilt allvarliga eftersom de kan störa en väl fungerande inre marknad för transporter på väg, eftersom företag i hela gemenskapen har tillträde till marknaden för internationella godstransporter och vissa cabotagetransporter. Det enda villkoret för dessa företag är att de innehar ett gemenskapstillstånd, som de kan erhålla när de uppfyller villkoren för rätten att bedriva yrkesmässig trafik enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg ⁽⁵⁾, och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss ⁽⁶⁾.

- (4) De nuvarande bestämmelserna för rätten att bedriva yrkesmässig trafik bör därför moderniseras, för att se till att dessa regler tillämpas mer enhetligt och effektivt. Eftersom efterlevnaden av dessa bestämmelser utgör det huvudsakliga villkoret för att få tillträde till gemenskapsmarknaden och de gemenskapsinstrument som är tillämpliga på detta område är förordningar, förefaller en förordning vara det mest lämpade instrumentet för att reglera rätten att bedriva yrkesmässig trafik.

- (5) Medlemsstaterna bör tillåtas att anpassa de villkor som ska uppfyllas av personer för att bedriva yrkesmässig trafik i de randområden som avses i artikel 299.2 i fördraget, på grund av dessa områdens särskilda egenskaper och begränsningar. Företag som är etablerade i dessa områden och som uppfyller de villkor som ska uppfyllas av personer som endast bedriver yrkesmässig trafik till följd av sådan anpassning, bör dock inte kunna få något gemenskapstillstånd. Anpassningen av de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik bör inte

⁽¹⁾ EUT C 151, 17.6.2008, s. 16.

⁽²⁾ EUT C 14, 19.1.2008, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 21 maj 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 9 januari 2009 (EUT C 62 E, 17.3.2009, s. 1), Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 april 2009 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 24 september 2009.

⁽⁴⁾ EGT L 124, 23.5.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ Se sidan 72 i detta nummer av EUT.

⁽⁶⁾ Se sidan 88 i detta nummer av EUT.

- hindra företag som skulle ha haft rätt att yrkesmässigt bedriva transporter på väg, och som uppfyller de allmänna villkor som fastställs i denna förordning, att utföra transporter i randområdena.
- (6) För att få rättvisa konkurrensvillkor bör de gemensamma reglerna för rätten att bedriva yrkesmässig trafik i största möjliga mån tillämpas på alla företag. Det är emellertid onödigt att, i denna förordnings tillämpningsområde, inkludera företag som endast bedriver transporter med obetydlig påverkan på transportmarknaden.
- (7) Det bör åligga etableringsmedlemsstaten att kontrollera att ett företag alltid uppfyller villkoren enligt denna förordning, så att dess behöriga myndigheter när så krävs kan besluta att tillfälligt dra in eller återkalla de tillstånd som gör det möjligt för företaget i fråga att agera på marknaden. För att det ska vara möjligt att garantera god efterlevnad och tillförlitlig kontroll av villkoren för rätten att bedriva yrkesmässig trafik, måste företagen ha ett faktiskt och fast driftsställe.
- (8) Fysiska personer som har det goda anseende och det yrkeskunnande som krävs bör identifieras och registreras vid de behöriga myndigheterna. Dessa personer ("trafikansvariga") bör ha sin hemvist i en medlemsstat och faktiskt och fortlöpande leda vägtransportföretagens transportverksamhet. Det bör därför fastställas under vilka omständigheter en person ska anses faktiskt och fortlöpande leda ett företags transportverksamhet.
- (9) Kravet på gott anseende innebär att den trafikansvarige inte får ha dömts för ett allvarligt brott eller ådragit sig sanktioner för allvarliga överträdelser, särskilt av gemenskapens lagstiftning på vägtransportområdet. En fällande dom eller sanktion som den trafikansvarige eller vägtransportföretaget ådragit sig i en eller flera medlemsstater för de allvarligaste överträdelsena av gemenskapslagstiftningen bör leda till att det goda anseendet förloras, förutsatt att den behöriga myndigheten har förvisat sig om att en undersökning som säkerställer processuella rättigheter har genomförts och dokumenterats på ett korrekt sätt innan det slutliga beslutet fattades samt att rätten att överklaga har respekterats.
- (10) Det är nödvändigt att ett vägtransportföretag har minst den finansiella kapacitet som krävs för att säkerställa att företaget kan etableras och förvaltas på ett tillfredsställande sätt. En bankgaranti eller en ansvarsförsäkring kan utgöra en enkel och kostnadseffektiv metod för att styrka företagens ekonomiska resurser.
- (11) En hög nivå på yrkeskunnande bör öka vägtransportsektorns samhällsekonomiska effektivitet. Därför bör de personer som söker tjänster som trafikansvariga ha mycket goda yrkeskunskaper. För att säkerställa enhetligare examineringsvillkor och främja en hög utbildningskvalitet bör medlemsstaterna få möjlighet att godkänna examinations- och utbildningscentrum enligt de kriterier som de själva fastställer. Trafikansvariga bör besitta erforderlig kunskap för att leda både nationella och internationella transportuppdrag. Förteckningen över vilka kunskaper som krävs för att få intyg om yrkeskunnande, liksom förfarandena för anordnande av examsproven, kommer sannolikt att förändras i takt med den tekniska utvecklingen och åtgärder bör vidtas för att kunna uppdatera dem. Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att bevilja undantag från examsprov för personer som kan bevisa att de har fortlöpande erfarenhet av att leda transportverksamhet.
- (12) För rättvisa konkurrensvillkor och transporter på väg som helt överensstämmer med reglerna krävs det enhetlig övervakning i medlemsstaterna. De nationella myndigheter som övervakar företagen och tillståndens giltighet spelar en avgörande roll i detta avseende, och det bör säkerställas att de vidtar lämpliga åtgärder vid behov, särskilt när det gäller att i de allvarligaste fallen tillfälligt dra in eller återkalla tillstånd eller att olämpligförklara transportansvariga som visar prov på upprepad försumlighet eller som agerar i ond tro. Detta måste ske efter en vederbörlig avvägning av åtgärderna med beaktande av proportionalitetsprincipen. Ett företag bör dock alltid informeras i förväg och ha rätt till en rimlig frist för att åtgärda situationen, innan det ådrar sig sådana sanktioner.
- (13) Ett mer organiserat administrativt samarbete mellan medlemsstaterna skulle medföra effektivare övervakning av företag som är verksamma i flera medlemsstater och minska de administrativa kostnaderna i framtiden. På gemenskapsnivå sammankopplade elektroniska register över företagen, som följer gemenskapsbestämmelserna om skydd av personuppgifter, skulle underlätta samarbetet och samtidigt minska kontrollkostnaderna för både företag och myndigheter. Nationella register existerar redan i flera medlemsstater. Infrastruktur har också inrättats för att främja sammankoppling mellan medlemsstaterna. Ett mer systematiskt utnyttjande av elektroniska register skulle därför kunna bidra till att väsentligt minska de administrativa kostnaderna för kontroll samtidigt som kontrollerna blir mer effektiva.
- (14) Vissa uppgifter i nationella elektroniska register rörande överträdelser och sanktioner utgör personuppgifter. Medlemsstaterna bör därför vidta nödvändiga åtgärder för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾, framför allt när det gäller myndigheternas kontroll av behandling av dessa

(¹) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

- personuppgifter, berörda personers rätt till information, deras rätt till åtkomst och att göra invändningar. Vid tillämpningen av denna förordning förefaller det vara nödvändigt att spara denna typ av uppgifter under minst två år för att undvika att obehöriga företag etablerar sig i andra medlemsstater.
- (15) För att förbättra insynen och göra det möjligt för ett transportföretags kunder att kontrollera om det företaget har det tillstånd som krävs bör vissa uppgifter i det nationella elektroniska registret göras tillgängliga för allmänheten, förutsatt att de relevanta bestämmelserna om uppgiftsskydd följs.
- (16) Successiv sammankoppling av de nationella elektroniska registren är absolut nödvändigt för ett snabbt och effektivt informationsutbyte mellan medlemsstaterna och för att kunna garantera att vägtransportföretagen inte frestas, eller tar risken, att begå allvarliga överträdelser i andra medlemsstater än den de är etablerade i. Sammankopplingen kräver att ett exakt format för de uppgifter som ska utbytas och de tekniska förfarandena för utbyte av sådana uppgifter fastställs gemensamt.
- (17) För att säkerställa ett effektivt informationsutbyte mellan medlemsstaterna bör nationella kontaktpunkter utses och vissa gemensamma förfaranden bör fastställas som åtminstone avser tidsfrister och vilken typ av uppgifter som ska översändas.
- (18) För att kunna främja etableringsfriheten bör det som bevis på det goda anseende som krävs för att den trafikansvarige ska ha rätt att bedriva yrkesmässig trafik i etableringsmedlemsstaten vara tillräckligt att uppvisa lämpliga handlingar som utfärdats av en behörig myndighet i den medlemsstat där vägtransportföretaget tidigare var etablerat, under förutsättning att de berörda personerna inte har förklarats vara olämpliga att utöva det yrket i en annan medlemsstat.
- (19) När det gäller yrkeskunnande bör, för att främja etableringsfriheten, ett intyg som har utfärdats i enlighet med bestämmelserna i denna förordning erkännas som tillräckligt bevis av etableringsmedlemsstaten.
- (20) Det behövs bättre uppföljning på gemenskapsnivå av tillämpningen av denna förordning. Detta förutsätter regelbundna rapporter till kommissionen på grundval av uppgifter ur de nationella registren, om det goda anseendet, de ekonomiska resurserna och yrkeskunnandet hos företag inom vägtransportsektorn.
- (21) Medlemsstaterna bör fastställa sanktioner för överträdelser av denna förordning. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (22) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att modernisera de bestämmelser som reglerar rätten att bedriva yrkesmässig trafik så att reglerna kan tillämpas på ett mer enhetligt och effektivt sätt i medlemsstaterna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför på grund av åtgärdernas omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (23) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (¹).
- (24) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att upprätta en förteckning över kategori, typ och grad av allvar för överträdelser som innebär att vägtransportföretag förlorar sitt goda anseende, att i takt med den tekniska utvecklingen anpassa bilagorna I, II och III till denna förordning beträffande vilka kunskaper medlemsstaterna ska beakta för erkännande av yrkeskunnande samt modellen för intyget om yrkeskunnande, att upprätta en förteckning över överträdelser som, utöver dem som anges i bilaga IV till denna förordning, kan medföra ett förlorat gott anseende. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (25) Direktiv 96/26/EG bör upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Denna förordning reglerar rätten att bedriva yrkesmässig trafik samt utövandet av detta yrke.
2. Denna förordning ska tillämpas på alla företag som är etablerade i gemenskapen och som bedriver yrkesmässig trafik. Den ska också tillämpas på företag som har för avsikt att bedriva yrkesmässig trafik. Hänvisningar till företag som bedriver yrkesmässig trafik ska i förekommande fall anses inbegripa företag som har för avsikt att utöva detta yrke.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Vad beträffar de regioner som avses i artikel 299.2 i fördraget får de berörda medlemsstaterna anpassa de villkor som ska uppfyllas av den som bedriver yrkesmässig trafik i den mån dessa transporter fullständigt bedrivs i de regionerna av företag som är etablerade där.

4. Med avvikelse från punkt 2 ska denna förordning, förutsatt att inte annat föreskrivs i nationell lagstiftning, inte tillämpas på följande:

- a) Företag som yrkesmässigt bedriver godstransporter på väg endast med motorfordon eller fordonskombinationer med en högsta tillåten vikt av 3,5 ton. Medlemsstaterna får dock sänka denna tröskel för alla eller vissa typer av vägtransportverksamhet.
- b) Företag som bedriver persontransporter på väg uteslutande i icke-kommersiellt syfte eller som yrkesmässigt huvudsakligen bedriver annan verksamhet än persontransporter på väg.
- c) Företag som bedriver yrkesmässig trafik uteslutande med motorfordon med en högsta tillåten hastighet som inte överstiger 40 km/tim.

5. Medlemsstaterna får undanta från tillämpningen av alla eller vissa bestämmelser i denna förordning endast sådana vägtransportföretag som uteslutande bedriver nationella transporter med endast föga inverkan på transportmarknaden på grund av

- a) det transporterade godsets karaktär, eller
- b) det korta transportavståndet.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *yrkesmässigt bedrivande av godstransporter på väg*: verksamhet som bedrivs av ett företag som med motorfordon eller fordonskombinationer transporterar gods för annans räkning,
2. *yrkesmässigt bedrivande av persontransporter på väg*: verksamhet som bedrivs av ett företag som, med motorfordon byggda och utrustade på sådant sätt att de är lämpliga att transportera fler än nio personer – inklusive föraren – och avsedda för detta ändamål, bedriver persontrafik för allmänheten eller särskilda användarkategorier mot ersättning som betalas av de transporterade personerna eller av organisatören,
3. *bedriva yrkesmässig trafik*: yrkesmässigt bedrivande av persontransporter på väg eller yrkesmässigt bedrivande av godstransporter på väg,
4. *företag*: en fysisk eller juridisk person, oavsett huruvida verksamheten bedrivs i vinstsyfte, eller en sammanslutning eller grupp av personer som inte är juridiska personer, oavsett huruvida verksamheten bedrivs i vinstsyfte, eller ett offentligt organ, oavsett om detta självt är en juridisk person eller

är beroende av en myndighet som är juridisk person, som bedriver persontransporter eller varje fysisk eller juridisk person som i kommersiellt syfte bedriver godstransporter,

5. *trafikansvarig*: fysisk person som är anställd av ett företag eller, om företaget självt är en fysisk person, denna eller, i förekommande fall, en annan fysisk person som företaget utser enligt avtal, och som faktiskt och fortlöpande leder företagets transportverksamhet,
6. *tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik*: ett förvaltningsbeslut som innebär att ett företag som uppfyller villkoren enligt denna förordning får tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik,
7. *behörig myndighet*: en nationell, regional eller lokal myndighet i en medlemsstat som i syfte att utfärda tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik kontrollerar om ett företag uppfyller villkoren enligt denna förordning och som har behörighet att bevilja, tillfälligt dra in eller återkalla ett tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik,
8. *etableringsmedlemsstat*: medlemsstat där ett företag är etablerat, oberoende av om företagets trafikansvarige kommer från ett annat land.

Artikel 3

Krav för att bedriva yrkesmässig trafik

1. Företag som bedriver yrkesmässig trafik ska
 - a) vara faktiskt och fast etablerade i en medlemsstat,
 - b) ha gott anseende,
 - c) ha tillräckliga ekonomiska resurser, och
 - d) ha erforderligt yrkeskunnande.
2. Medlemsstaterna får besluta att införa ytterligare krav, vilka ska vara proportionerliga och icke-diskriminerande, som företagen ska uppfylla för att tillåtas att bedriva yrkesmässig trafik.

Artikel 4

Trafikansvarig

1. Ett företag som bedriver yrkesmässig trafik ska utse minst en fysisk person, den trafikansvarige, som uppfyller kraven i artikel 3.1 b och d och som
 - a) faktiskt och fortlöpande leder företagets transportverksamhet,

b) har verklig anknytning till företaget, dvs. är anställd, styrelseledamot, ägare eller aktieägare, eller förvaltar det, eller, om företaget är en fysisk person, är denna person, och

KAPITEL II

VILLKOR FÖR ATT UPPFYLLA KRAVEN I ARTIKEL 3

c) är bosatt i gemenskapen.

Artikel 5

Villkor rörande etableringskravet

2. Om ett företag inte uppfyller kraven beträffande yrkeskunskande enligt artikel 3.1 d, får den behöriga myndigheten ge det tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik utan att ha utsett en trafikansvarig i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, förutsatt att

För att uppfylla kravet i artikel 3.1 a ska företaget i den berörda medlemsstaten

a) företaget utser en fysisk person som är bosatt i gemenskapen och som uppfyller kraven enligt artikel 3.1 b och d och enligt avtal har befogenhet att genomföra uppdrag som trafikansvarig för företagets räkning,

a) förfoga över ett driftställe i den medlemsstaten med lokaler där det bevarar sin centrala företagsinformation, särskilt alla räkenskaper, personalhandlingar, handlingar som innehåller uppgifter om kör- och vilotider samt övriga handlingar som den behöriga myndigheten måste ha tillgång till för att kunna kontrollera att villkoren enligt denna förordning är uppfyllda; medlemsstaterna får kräva att företag som är etablerade på deras territorium vid varje tidpunkt även ska ha andra handlingar tillgängliga i sina lokaler,

b) det i avtalet mellan företaget och den person som avses i a anges vilka uppdrag som faktiskt och fortlöpande ska utföras av den personen samt hans eller hennes åligganden som trafikansvarig; de uppdrag som ska anges ska särskilt omfatta uppdrag knutna till fordonsunderhåll, kontroll av transportavtal och transportdokument, grundläggande räkenskaper, transportplanering för förare och fordon samt kontroll av säkerhetsrutiner,

b) så snart tillstånd beviljats, i egenskap av ägare eller till exempel i kraft av hyrköps-, hyres- eller leasingavtal eller avbetalningsköpeavtal, förfoga över ett eller flera fordon som ska vara registrerade i eller på annat sätt använda i enlighet med den medlemsstatens lagstiftning,

c) den person som avses i a, i dennes egenskap av trafikansvarig, får leda transportverksamheten för upp till fyra olika företag med en fordonspark på sammanlagt högst 50 fordon; medlemsstaterna får besluta om minskning av antalet företag och/eller det högsta antalet fordon i den fordonspark som får ledas av den personen, och

c) effektivt och kontinuerligt med nödvändig administrativ utrustning och lämplig teknisk utrustning och andra hjälpmedel bedriva sin verksamhet med de fordon som avses i b, vid ett driftscentrum som är beläget i den medlemsstaten.

d) den person som avses i a utför de angivna uppgifterna enbart i företagets intresse och utövar sitt ansvar oberoende av varje företag som ger företaget i uppdrag att utföra transporter.

Artikel 6

Villkor rörande kravet på gott anseende

3. Medlemsstaterna får besluta att en trafikansvarig som utsetts i enlighet med punkt 1 inte dessutom får utses i enlighet med punkt 2, eller endast får utses för ett begränsat antal företag eller för en fordonspark som är mindre än den som anges i punkt 2 c.

1. Om inte annat följer av punkt 2 i den här artikeln ska medlemsstaterna fastställa de villkor som ett företag och en trafikansvarig ska uppfylla för att uppfylla kravet på gott anseende i artikel 3.1 b.

4. Företaget ska underrätta den behöriga myndigheten om vem eller vilka som utsetts till trafikansvariga.

När det avgörs om ett företag har uppfyllt kravet på gott anseende ska medlemsstaterna beakta hur företaget, dess trafikansvariga och andra relevanta personer enligt medlemsstatens beslut uppträder. Hänvisningar i denna artikel till fällande domar, sanktioner eller överträdelse ska omfatta fällande domar, sanktioner eller överträdelse mot eller av företaget, dess trafikansvariga och alla övriga berörda enligt vad medlemsstaten fastställer.

De villkor som avses i första stycket ska minst omfatta följande krav:

- a) Det ska inte finnas några tvingande skäl att ifrågasätta den trafikansvariges eller ett transportföretags goda anseende, till exempel på grund av en fällande dom eller sanktioner för allvarlig överträdelse av nationella regler som är tillämpliga inom de områden som avser
 - i) handelsrätt,
 - ii) insolvensrätt,
 - iii) löne- och anställningsförhållanden i branschen,
 - iv) vägtrafiklagstiftning,
 - v) yrkesansvar,
 - vi) människohandel och narkotikahandel.
- b) Den trafikansvarige eller transportföretaget får inte ha ådragit sig fällande domar eller sanktioner i en eller flera medlemsstater för allvarliga överträdelser av gemenskapsreglerna, särskilt vad gäller
 - i) förarnas kör- och vilotider, arbetstid samt installation och användning av registreringsutrusning,
 - ii) maximivikt och maximimått för kommersiella fordon i internationell trafik,
 - iii) förarnas grundutbildning och fortbildning,
 - iv) kommersiella fordons tekniska beskaffenhet, inklusive den obligatoriska kontrollbesiktningen av motorfordon,
 - v) tillträde till marknaden för internationella godstransporter på väg eller, i tillämpliga fall, tillträde till marknaden för persontransporter på väg,
 - vi) säkerhet vid transport av farligt gods på väg,
 - vii) installation och användning av hastighetsbegränsande anordningar i vissa kategorier av motorfordon,
 - viii) körkort,
 - ix) rätt att utöva yrket,
 - x) djurtransport.

2. Vid tillämpning av punkt 1 tredje stycket b gäller följande:

- a) När den trafikansvarige eller transportföretaget i en eller flera medlemsstater har dömts för en allvarlig överträdelse eller ådragit sig sanktioner för någon av de allvarligaste överträdelserna av gemenskapsreglerna enligt bilaga IV, ska den

behöriga myndigheten i etableringsmedlemsstaten på lämpligt sätt och i rätt tid genomföra och vederbörligen fullborda ett administrativt förfarande, som om det är lämpligt ska innebära en kontroll i det berörda företags lokaler.

Genom detta förfarande ska det fastställas huruvida förlusten av gott anseende skulle vara oskälig i det enskilda fallet på grund av särskilda omständigheter. Ett sådant undersökningsresultat ska vederbörligen motiveras.

Om den behöriga myndigheten anser att förlusten av gott anseende skulle vara oskälig, får den besluta att det goda anseendet inte ska påverkas. Skälen ska i så fall noteras i det nationella registret. Antalet sådana beslut ska anges i den rapport som avses i artikel 26.1.

Om den behöriga myndigheten inte anser att förlusten av gott anseende skulle utgöra en oskälig åtgärd ska den fällande domen eller sanktionen leda till förlust av gott anseende.

- b) Kommissionen ska upprätta en förteckning över kategori, typ och allvarlighetsgrad i fråga om allvarliga överträdelser av gemenskapsregler, utöver dem som anges i bilaga IV, som kan leda till förlust av gott anseende. Medlemsstaterna ska beakta upplysningar om dessa överträdelser, inklusive upplysningar från andra medlemsstater, när de fastställer prioriteringarna för kontroller enligt artikel 12.1.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, och som har samband med denna förteckning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

Kommissionen ska i detta syfte

- i) fastställa vilka kategorier och typer av överträdelser som oftast förekommer,
- ii) fastställa överträdelsernas allvarlighetsgrad med beaktande av den risk för dödsfall eller svåra skador som de medför, och
- iii) ange den överträdelsefrekvens över vilken upprepade överträdelser ska betraktas som mer allvarliga och därvid ta hänsyn till antalet förare verksamma inom den transportverksamhet som leds av den trafikansvarige.

3. Kravet i artikel 3.1 b ska inte anses ha uppfyllts förrän det har återupprättats eller någon annan åtgärd med likvärdig verkan har vidtagits i enlighet med relevanta bestämmelser i nationell lagstiftning.

Artikel 7

Villkor rörande kravet avseende ekonomiska resurser

1. För att uppfylla kravet i artikel 3.1 c ska ett företag fortlöpande kunna uppfylla sina finansiella skyldigheter under räkenskapsåret. Företaget ska därför, på grundval av årliga räkenskaper som har bestyrkts av en revisor eller annan vederbörligen ackrediterad person, kunna bevisa att det varje år förfogar över kapital och reserver till ett värde av minst 9 000 EUR om endast ett fordon används och minst 5 000 EUR för varje ytterligare fordon som används.

Vid tillämpning av denna förordning ska värdet av euron i valutorna i de medlemsstater som inte deltar i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen fastställas varje år. De kurser som tillämpas ska vara de som erhålls den första arbetsdagen i oktober och som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*. De ska gälla från och med den 1 januari följande kalenderår.

De räkenskapsposter som avses i första stycket ska vara de som anges i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag ⁽¹⁾.

2. Den behöriga myndigheten får genom undantag från punkt 1 godta eller kräva att ett företag styrker sina ekonomiska resurser genom ett intyg, exempelvis en bankgaranti eller en försäkring, inbegripet en yrkesansvarsförsäkring, från en eller flera banker eller andra finansinstitut, inklusive försäkringsföretag, som går i borgen för företaget för de belopp som anges i punkt 1 första stycket.

3. De årliga räkenskaper som avses i punkt 1 och den garanti som avses i punkt 2, vilka ska kontrolleras, ska gälla den ekonomiska enhet som är etablerad i den medlemsstat i vilken tillstånd har sökts och inte eventuella andra enheter som är etablerade i en annan medlemsstat.

Artikel 8

Villkor rörande kravet på yrkeskunnande

1. För att uppfylla kravet i artikel 3.1 d ska den eller de berörda personerna besitta kunskaper som svarar mot den nivå som anges i avsnitt I i bilaga I i de ämnen som förtecknas upp där. Dessa kunskaper ska styrkas genom ett obligatoriskt skriftligt examensprov som får kompletteras med ett muntligt prov om medlemsstaten beslutar detta. Dessa prov ska anordnas i enlighet med avsnitt II i bilaga I. För detta ändamål får medlemsstaterna besluta att föreskriva utbildning inför examensprovet.

2. De berörda personerna ska genomgå examensprovet i den medlemsstat där de har sin normala hemvist eller i den medlemsstat där de arbetar.

Med *normal hemvist* avses den plats där en person stadigvarande vistas, dvs. minst 185 dygn per kalenderår, på grund av personlig anknytning som visar på nära kopplingar mellan personen och platsen.

Normal hemvist för en person som har yrkesmässig anknytning till en annan plats än den han har personlig anknytning till och som följaktligen bor omväxlande på olika platser, belägna i två eller flera medlemsstater, ska anses vara den plats till vilken han har personlig anknytning, förutsatt att vederbörligen regelbundet återvänder dit. Det senare villkoret behöver inte vara uppfyllt när personen bor i en medlemsstat för att genomföra en uppgift av bestämd varaktighet. Vistelse för studier vid ett universitet eller en skola medför inte att byte av normal hemvist ska anses ha skett.

3. Endast myndigheter eller organ som vederbörligen godkänts för detta ändamål av en medlemsstat enligt kriterier som fastställts av denna får anordna och bestyrka de skriftliga och muntliga prov som avses i punkt 1. Medlemsstaterna ska regelbundet kontrollera att de förhållanden under vilka dessa myndigheter eller organ anordnar dessa prov är förenliga med bilaga I.

4. Medlemsstaterna får, i enlighet med av dem fastställda kriterier, vederbörligen godkänna organ för att erbjuda sökandena kvalitetsutbildning som förbereder dem för examensprovet, samt fortbildning som ger de trafikansvariga som så önskar möjlighet att uppdatera sina kunskaper. I sådana fall ska medlemsstaterna regelbundet kontrollera att organen fortfarande uppfyller de kriterier som låg till grund för godkännandet.

5. Medlemsstater får främja att det med tioårsintervaller anordnas fortbildning om de ämnen som anges i bilaga I för att se till att transportansvariga är medvetna om utvecklingen inom sektorn.

6. Medlemsstaterna får kräva att personer som innehar ett intyg om yrkeskunnande men som inte har lett vägtransportföretag för gods- eller persontransporter under de senaste fem åren ska genomgå en repetitionskurs för att uppdatera sina kunskaper om den aktuella utvecklingen av den lagstiftning som avses i avsnitt I i bilaga I.

7. En medlemsstat får bevilja särskilt angivna innehavare av vissa bevis avseende högre utbildning eller teknisk utbildning, som i detta syfte uttryckligen har utfärdats i den medlemsstaten och motsvarar kunskaper i alla de ämnen som förtecknas i bilaga I, undantag från examensprov i de ämnen som omfattas av utbildningsbeviset. Undantaget ska endast vara tillämpligt på de avsnitt i del I i bilaga I för vilka beviset omfattar samtliga ämnen som anges under rubriken till varje avsnitt.

En medlemsstat får bevilja innehavare av intyg om yrkeskunnande som gäller för nationella transporter i den medlemsstaten undantag från vissa delar av examensprovet.

⁽¹⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

8. Ett intyg utfärdat av den myndighet eller det organ som avses i punkt 3 ska uppvisas som bevis på yrkeskunnande. Intyget får inte överlåtas till en annan person. Det ska upprättas i enlighet med de säkerhetskomponenter och den modell för intyget som återfinns i bilagorna II och III och ska vara försett med den utfärdande vederbörligen godkända myndighetens eller organets stämpel.

9. Kommissionen ska anpassa bilagorna I, II och III till den tekniska utvecklingen. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

10. Kommissionen ska uppmuntra till och underlätta utbyte av erfarenheter och information mellan medlemsstaterna, eller genom ett organ som kommissionen får utse, om utbildning, examensprov och godkännande.

Artikel 9

Befrielse från examensprov

Medlemsstaterna får bevilja undantag från det examensprov som avses i artikel 8.1 för personer som kan bevisa att de fortlöpande har lett vägtransportföretag för gods- eller persontransporter i en eller flera medlemsstater under tioårsperioden före den 4 december 2009.

KAPITEL III

TILLSTÅND OCH TILLSYN

Artikel 10

Behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera behöriga myndigheter för att säkerställa att denna förordning genomförs på rätt sätt. Dessa behöriga myndigheter ska ha följande befogenheter:

- Att granska de ansökningar som lämnas in av företagen.
 - Att utfärda tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik samt att tillfälligt dra in eller återkalla dessa tillstånd.
 - Att förklara en fysisk person olämplig att i egenskap av trafikansvarig leda transportverksamheten i ett företag.
 - Att utföra de kontroller som krävs för att fastställa att ett företag uppfyller kraven i artikel 3.
2. De behöriga myndigheterna ska offentliggöra alla de krav som ställs enligt denna förordning, eventuella andra nationella bestämmelser, de förfaranden som ska följas av sökandena samt förklaringar till dessa.

Artikel 11

Granskning och registrering av ansökningar

1. Transportföretag som uppfyller kraven i artikel 3 ska, efter ansökan, beviljas tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik. Den behöriga myndigheten ska förvissa sig om att ett ansökande företag uppfyller kraven i den artikeln.

2. Den behöriga myndigheten ska registrera uppgifter enligt artikel 16.2 första stycket a-d om de företag som beviljas tillstånd i det nationella elektroniska register som avses i artikel 16.

3. Den behöriga myndighetens granskning av en tillståndsansökan ska ske så snabbt som möjligt och får inte pågå längre än tre månader efter det att den behöriga myndigheten har mottagit alla handlingar som behövs för att bedöma ansökan. Den behöriga myndigheten får förlänga denna tidsfrist med en månad i vederbörligt motiverade fall.

4. Fram till och med den 31 december 2012 ska den behöriga myndigheten vid sin bedömning av ett företags goda anseende i tveksamma fall kontrollera att, vid tidpunkten för ansökan, den eller de utsedda trafikansvariga inte i någon medlemsstat har förklarats olämpliga att i enlighet med artikel 14 leda ett företags transportverksamhet.

Från och med den 1 januari 2013 ska den behöriga myndigheten vid sin bedömning av ett företags goda anseende genom tillgång till de uppgifter som avses i artikel 16.2 första stycket f, antingen genom direkt säker tillgång till de relevanta delarna av nationella register eller på begäran, kontrollera att, vid tidpunkten för ansökan, den eller de som utsetts till trafikansvariga inte i någon medlemsstat har förklarats olämpliga att i enlighet med artikel 14 leda ett företags transportverksamhet.

De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning rörande förlängning med högst tre år av de tidsfrister som avses i denna punkt ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

5. Företag med tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik ska inom en tidsperiod på 28 dagar, eller en kortare tidsperiod som fastställs av etableringsmedlemsstaten, underrätta den behöriga myndighet som utfärdat tillståndet om ändringar av uppgifterna enligt punkt 2.

Artikel 12

Kontroller

1. De behöriga myndigheterna ska kontrollera att de företag som beviljats tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik fortlöpande uppfyller kraven i artikel 3. Medlemsstaterna ska därför genomföra kontroller inriktade på företag med högre risk. För detta ändamål ska medlemsstaterna utvidga det riskvärderingssystem som medlemsstaterna inrättat enligt artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG av den 15 mars 2006 om minimivillkor för genomförande av rådets förordningar

(EEG) nr 3820/85 och (EEG) nr 3821/85 om sociallagstiftning på vägtransportområdet ⁽¹⁾ till att omfatta alla överträdelse som anges i artikel 6 i den här förordningen.

2. Till och med den 31 december 2014 ska medlemsstaterna genomföra kontroller minst vart femte år för att säkerställa att företagen uppfyller kraven i artikel 3.

De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning rörande förlängning av den tidsfrist som avses i första stycket ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

3. Medlemsstaterna ska på uppmaning av kommissionen i vederbörligen motiverade fall utföra enskilda kontroller för att konstatera att ett företag uppfyller villkoren för att få bedriva yrkesmässig trafik. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om resultatet av sådana kontroller samt om de åtgärder som har vidtagits om det har konstaterats att företaget inte längre uppfyller kraven i denna förordning.

Artikel 13

Förfarande för tillfällig indragning och återkallelse av tillstånd

1. Om den behöriga myndigheten konstaterar att ett företag riskerar att inte längre uppfylla kraven i artikel 3 ska den underrätta företaget om detta. Om den behöriga myndigheten konstaterar att ett eller flera av dessa krav inte längre är uppfyllda, får den bevilja företaget en av följande tidsfrister för att åtgärda situationen:

- a) Högst sex månader för rekrytering av en ersättare för den trafikansvarige om denne inte längre uppfyller kraven på gott anseende eller yrkeskunnande; denna tid kan förlängas med tre månader om den trafikansvarige avlider eller är fysiskt oförmögen att sköta sitt uppdrag.
- b) Högst sex månader om företaget måste åtgärda situationen genom att styrka en faktisk och fast företagsetablering.
- c) Högst sex månader om kravet avseende ekonomiska resurser inte är uppfyllt, i syfte att visa att kravet återigen varaktigt kommer att vara uppfyllt.

2. Den behöriga myndigheten får kräva att företag vars tillstånd tillfälligt har dragits in eller återkallats ser till att deras trafikansvariga avlägger det examensprov som avses i artikel 8.1 innan andra åtgärder för återupprättande vidtas.

3. Om den behöriga myndigheten konstaterar att företaget inte längre uppfyller ett eller flera av kraven i artikel 3, ska den inom de tidsfrister som anges i punkt 1 i den här artikeln tillfälligt dra in eller återkalla tillståndet att bedriva yrkesmässig trafik.

⁽¹⁾ EUT L 102, 11.4.2006, s. 35.

Artikel 14

Olämplighetsförklaring av trafikansvarig

1. Om en trafikansvarig förlorar sitt goda anseende i enlighet med artikel 6 ska den behöriga myndigheten förklara denne olämplig att leda ett företags transportverksamhet.

2. Så länge som ingen åtgärd för återupprättande har vidtagits i enlighet med relevanta bestämmelser i nationell lagstiftning, ska det intyg om yrkeskunnande som avses i artikel 8.8 och innehas av den trafikansvarige som förklarats olämplig inte längre vara giltigt i någon medlemsstat.

Artikel 15

De behöriga myndigheternas beslut samt överklagande

1. Negativa beslut som medlemsstaternas behöriga myndigheter fattar med stöd av denna förordning, inklusive avslag på en ansökan, tillfällig indragning eller återkallande av ett befintligt tillstånd eller en olämplighetsförklaring av den trafikansvarige, ska vara motiverade.

För sådana beslut ska hänsyn tas till tillgängliga uppgifter om överträdelse som företaget eller den trafikansvarige har begått och som kan skada företagets goda anseende samt till all annan information som står till den behöriga myndighetens förfogande. I besluten ska anges vilka åtgärder för återupprättande som är tillämpliga vid indragning av tillstånd eller olämplighetsförklaring.

2. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att berörda företag och personer har möjlighet att överklaga de beslut som avses i punkt 1 vid åtminstone en oberoende och opartisk instans eller vid domstol.

KAPITEL IV

FÖRENKLING OCH ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 16

Nationella elektroniska register

1. För att kunna tillämpa denna förordning, särskilt artiklarna 11-14 och 26, ska varje medlemsstat föra ett nationellt elektroniskt register över de vägtransportföretag som av en behörig myndighet utsedd av medlemsstaten har beviljats tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik. Behandlingen av uppgifterna i detta register ska genomföras under kontroll av den offentliga myndighet som har utsetts för detta. Uppgifter av betydelse i det nationella elektroniska registret ska vara tillgängliga för alla behöriga myndigheter i den berörda medlemsstaten.

Kommissionen ska senast den 31 december 2009 anta ett beslut om minimikrav för de uppgifter som ska införas i det nationella elektroniska registret från den dag det upprättas för att underlätta registrens framtida sammankoppling. Kommissionen får rekommendera att fordonens registreringsnummer ska ingå, utöver de uppgifter som nämns i punkt 2.

2. Nationella elektroniska register ska åtminstone innehålla följande uppgifter:

- a) Företagets namn och rättsliga status.
- b) Etableringsställets adress.
- c) Namn på de trafikansvariga som har utsetts och uppfyller villkoren i fråga om gott anseende och yrkeskunnande, eller i förekommande fall, en legal företrädares namn.
- d) Typ av tillstånd, antal fordon som tillståndet omfattar och i förekommande fall gemenskapstillståndets och de bestyrkta kopiornas serienummer.
- e) Antal, kategori och typ av allvarliga överträdelser enligt artikel 6.1 b vilka har resulterat i en fällande dom eller en sanktion under de senaste två åren.
- f) Namnet på personer som har förklarats olämpliga att leda ett företags transportverksamhet, så länge som dessa personers goda anseende inte har återupprättats i enlighet med artikel 6.3, samt tillämpliga åtgärder för återupprättande.

För tillämpningen av led e får medlemsstaterna under tiden till och med den 31 december 2015 välja att endast låta det nationella elektroniska registret omfatta de allvarligaste överträdelserna enligt bilaga IV.

Medlemsstaterna får välja att bevara de uppgifter som avses i första stycket e och f i separata register. Berörda uppgifter ska i så fall, direkt eller på begäran, göras tillgängliga för samtliga behöriga myndigheter i medlemsstaten i fråga. Begärda uppgifter ska lämnas inom 30 arbetsdagar efter det att begäran har mottagits. De uppgifter som avses i första stycket a–d ska vara tillgängliga för allmänheten, i enlighet med de relevanta bestämmelserna om skydd av personuppgifter.

De uppgifter som avses i första stycket e och f ska endast göras tillgängliga för andra myndigheter än de behöriga myndigheterna om dessa vederbörligen har fått befogenhet att utföra kontroller och utdöma sanktioner inom vägtransportområdet, och om tystnadsplikt eller liknande formell sekretesskyldighet gäller för deras tjänstemän.

3. Uppgifter om ett företag som har fått tillståndet tillfälligt indraget eller återkallat ska finnas kvar i det nationella elektroniska registret i två år från och med den tidpunkt då den tillfälliga indragningen eller återkallandet upphörde att gälla, varefter de omedelbart ska tas bort.

Uppgifter om personer som har förklarats olämpliga att bedriva yrkesmässig trafik ska finnas kvar i det nationella elektroniska registret så länge som deras goda anseende inte har återupprättats i enlighet med bestämmelserna i artikel 6.3. Efter ett sådant återupprättande eller efter det att liknande åtgärder har vidtagits, ska uppgifterna omedelbart tas bort.

Skälen till att tillståndet tillfälligt drogs in eller återkallades eller till olämplighetsförklaringen, i tillämpliga fall, liksom åtgärdens varaktighet, ska ingå i de uppgifter som avses i första och andra stycket.

4. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att alla uppgifter i det nationella elektroniska registret är uppdaterade och korrekta, särskilt de uppgifter som avses i punkt 2 första stycket e och f.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de nationella elektroniska registren är sammankopplade och tillgängliga på gemenskapsnivå genom nationella kontaktpunkter enligt artikel 18. Tillgängligheten genom nationella kontaktpunkter och sammankoppling ska vara genomförd senast den 31 december 2012 på ett sätt som gör att varje medlemsstats behöriga myndighet har åtkomst till samtliga medlemsstaters nationella elektroniska register.

6. De gemensamma bestämmelserna för genomförandet av punkt 5, till exempel gällande formatet för de uppgifter som utbyts, de tekniska förfarandena för elektronisk åtkomst till de andra medlemsstaternas nationella elektroniska register och för främjande av dessa registers interoperabilitet med andra berörda databaser, ska antas av kommissionen i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.2, och för första gången före den 31 december 2010. I de gemensamma bestämmelserna ska fastställas vilken myndighet som ansvarar för åtkomst, vidare användning och uppdatering av uppgifterna efter åtkomst och de ska i detta syfte innefatta regler för loggning och tillsyn av uppgifterna.

7. De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning rörande förlängning av de tidsfrister som avses i punkterna 1 och 5 ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

Artikel 17

Skydd av personuppgifter

När det gäller tillämpningen av direktiv 95/46/EG ska medlemsstaterna framför allt se till att

- a) alla personer får information när uppgifter som berör dem registreras eller kommer att överlämnas till tredje part; i informationen ska ingå vilken myndighet som ansvarar för uppgiftsbehandlingen, vilken typ av uppgifter som har behandlats och skälen till behandlingen,
- b) alla personer ska ha rätt att ta del av uppgifter som berör dem hos den myndighet som ansvarar för behandlingen av dessa uppgifter; det ska säkerställas att denna rätt kan utövas utan restriktioner, med skäliga tidsintervall och utan överdrivna dröjsmål eller kostnader för sökanden,
- c) alla personer vars uppgifter är ofullständiga eller felaktiga ska ha rätt att få dessa uppgifter korrigerade, raderade eller blockerade,

- d) alla personer ska ha rätt att av legitima och tvingande skäl motsätta sig behandling av uppgifter som berör dem; i berättigade fall får dessa uppgifter inte längre behandlas,
- e) företag i förekommande fall uppfyller relevanta bestämmelser om skydd av personuppgifter.

Artikel 18

Administrativt samarbete mellan medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna ska utse en nationell kontaktpunkt med ansvar för utbytet av information med övriga medlemsstater när det gäller tillämpningen av denna förordning. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen den nationella kontaktpunktens namn och adress senast den 4 december 2011. Kommissionen ska upprätta en förteckning över alla kontaktpunkter och överlämna den till medlemsstaterna.
2. Medlemsstater som utbyter information inom ramen för denna förordning ska använda de nationella kontaktpunkter som utses i enlighet med punkt 1.
3. Medlemsstater som utbyter information om överträdelse som avses i artikel 6.2, eller om trafikansvariga som förklarats olämpliga, ska följa det förfarande och iakttä de frister som avses i artikel 13.1 i förordning (EG) nr 1072/2009 eller, beroende på omständigheterna, i artikel 23.1 i förordning (EG) nr 1073/2009. En medlemsstat som mottar ett meddelande om en allvarlig överträdelse som har resulterat i en fällande dom eller en sanktion från en annan medlemsstat, ska föra in den anmälda överträdelsen i sitt nationella elektroniska register.

KAPITEL V

ÖMSESIDIGT ERKÄNNANDE AV INTYG OCH ANDRA HANDLINGAR

Artikel 19

Intyg och andra handlingar som styrker gott anseende

1. Utan att artikel 11.4 åsidosätts ska etableringsmedlemsstaten som tillräckligt bevis på det goda anseende som krävs för rätten att bedriva yrkesmässig trafik, godta utdrag ur belastningsregistret eller, i avsaknad av sådant, en likvärdig handling, utfärdad av en behörig rättslig eller administrativ myndighet i den medlemsstat där den trafikansvarige eller andra relevanta personer tidigare var bosatta.

2. När en medlemsstat ställer vissa krav på sina egna medborgare i fråga om gott anseende och om den handling som avses i punkt 1 inte kan styrka att dessa krav uppfylls, ska medlemsstaten när det gäller medborgare i andra medlemsstater som tillräckligt bevis godta ett intyg utfärdat av en behörig rättslig eller administrativ myndighet i den eller de medlemsstater där den trafikansvarige eller andra relevanta personer tidigare var bosatta, av vilket framgår att dessa krav är uppfyllda. Ett sådant intyg ska gälla de särskilda omständigheter som etableringsmedlemsstaten beaktar.

3. Om den medlemsstat där den trafikansvarige eller andra relevanta personer senast var bosatta inte har utfärdat den handling som avses i punkt 1 eller det intyg som avses i punkt 2, får denna handling eller detta intyg ersättas av en försäkran under ed, eller på heder och samvete, av den trafikansvarige eller andra relevanta personer inför en rättslig eller administrativ myndighet eller, i förekommande fall, inför notarius publicus i den medlemsstat där den trafikansvarige eller andra relevanta personer tidigare var bosatta. Myndigheten eller notarius publicus ska utfärda ett intyg som styrker att denna försäkran har avgetts.

4. En handling som avses i punkt 1 och ett intyg som avses i punkt 2 ska inte godtas om de ges in mer än tre månader efter utfärdandet. Detta villkor ska även tillämpas på en försäkran som gjorts i enlighet med punkt 3.

Artikel 20

Intyg om ekonomiska resurser

Om en medlemsstat kräver att dess medborgare ska uppfylla vissa villkor avseende ekonomiska resurser utöver kraven i artikel 7, ska medlemsstaten när det gäller medborgare i andra medlemsstater som tillräckligt bevis godta ett intyg utfärdat av en behörig myndighet i den eller de medlemsstater där den trafikansvarige eller andra relevanta personer tidigare var bosatta, av vilket framgår att dessa krav är uppfyllda. Ett sådant intyg ska gälla den särskilda information som den nya etableringsmedlemsstaten beaktar.

Artikel 21

Intyg om yrkeskunnande

1. Medlemsstaterna ska som tillräckligt bevis för yrkeskunnande godta ett intyg som överensstämmer med mallen i bilaga III och har utfärdats av den myndighet eller det organ som vederbörligen godkänts för detta.

2. Ett intyg som före den 4 december 2011 har utfärdats om bevis på yrkeskunnande i enlighet med de bestämmelser som var i kraft fram till och med den dagen, ska likställas med ett intyg som överensstämmer med mallen i bilaga III och ska erkännas som bevis på yrkeskunnande i alla medlemsstater. Medlemsstaterna får kräva att innehavare av sådana intyg om yrkeskunnande som endast gäller för nationell transport avlägger de examensprov, eller delar av examensprov, som avses i artikel 8.1.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 22

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om sanktioner för överträdelse av denna förordning och vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att se till att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 4 december 2011, och ska utan dröjsmål meddela eventuella senare ändringar som påverkar bestämmelserna. Medlemsstaterna ska se till att alla sådana bestämmelser tillämpas utan diskriminering på grund av företagets nationalitet eller etableringsort.

2. Sanktioner enligt punkt 1 ska särskilt omfatta tillfällig indragning av tillståndet att bedriva yrkesmässig trafik, återkallande av tillståndet samt olämplighetsförklaring av den trafikansvarige.

Artikel 23

Övergångsbestämmelser

Företag som före den 4 december 2009 har tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik ska rätta sig efter bestämmelserna i denna förordning senast den 4 december 2011.

Artikel 24

Ömsesidigt bistånd

Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska nära samarbeta och ge varandra ömsesidigt bistånd vid tillämpningen av denna förordning. De ska utbyta upplysningar om fällande domar och sanktioner i fråga om allvarliga överträdelse och andra specifika omständigheter som riskerar att få konsekvenser för rätten att bedriva yrkesmässig trafik. Informationsutbytet ska genomföras i enlighet med bestämmelserna för skydd av personuppgifter.

Artikel 25

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 18.1 i rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter ⁽¹⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 26

Rapporter

1. Medlemsstaterna ska vartannat år upprätta en rapport om de behöriga myndigheternas verksamhet och översända den till kommissionen. Rapporten ska innehålla följande:

- a) En översikt av sektorn vad gäller gott anseende, ekonomiska resurser och yrkeskunnande.
- b) Uppgift, per typ och år, om antalet tillstånd som utfärdats, tillfälligt dragits in och återkallats samt om antalet olämplighetsförklaringar, liksom skälen till dessa.
- c) Antalet intyg om yrkeskunnande som utfärdas per år.
- d) Väsentlig statistik rörande de nationella elektroniska registren och hur de används av de behöriga myndigheterna.
- e) En översyn av informationsutbytet med andra medlemsstater enligt artikel 18.2, med uppgift bland annat om antalet konstaterade överträdelse varje år som meddelats andra medlemsstater och svar som tagits emot samt antalet frågor och svar som varje år tagits emot i enlighet med artikel 18.3.

2. På grundval av de rapporter som avses i punkt 1 ska kommissionen vartannat år överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om att bedriva yrkesmässig trafik. I rapporten ska bland annat ingå en utvärdering av hur informationsutbytet mellan medlemsstaterna fungerar och en översyn av hur de nationella elektroniska registren fungerar samt deras innehåll. Den ska offentliggöras samtidigt med den rapport som avses i artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EGT L 370, 31.12.1985, s. 8.

⁽²⁾ EUT L 102, 11.4.2006, s. 1.

*Artikel 27***Förteckning över behöriga myndigheter**

Varje medlemsstat ska senast den 4 december 2011 till kommissionen översända en förteckning över de behöriga myndigheter den har utsett för att bevilja personer tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik samt en förteckning över de godkända myndigheter eller organ som ansvarar för att anordna examensprov enligt artikel 8.1 och utfärda intyg. Kommissionen ska offentliggöra en konsoliderad förteckning över alla sådana myndigheter och organ i gemenskapen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 28***Anmälan av nationella åtgärder**

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i lagar och andra författningar i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av denna

förordning, senast 30 dagar efter att de har antagits och första gången senast den 4 december 2011.

*Artikel 29***Upphävande**

Direktiv 96/26/EG ska upphöra att gälla.

*Artikel 30***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 4 december 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 21 oktober 2009.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
J. BUZEK

På rådets vägnar
Ordförande
C. MALMSTRÖM

BILAGA I

I. FÖRTECKNING ÖVER DE ÄMNER SOM AVSES I ARTIKEL 8

De kunskaper som ska beaktas när yrkeskunnandet fastställs av medlemsstaterna ska omfatta åtminstone de ämnen som ingår i denna förteckning, när det gäller gods- respektive persontransporter på väg. Den som söker tillstånd att yrkesmässigt bedriva gods- och persontransporter på väg ska besitta den nivå av kunskaper och praktiska färdigheter i dessa ämnen som krävs för att leda ett transportföretag.

Den lägsta kunskapsnivån i de ämnen som anges nedan får inte underskrida nivå 3 enligt de utbildningsnivåer som anges i bilagan till rådets beslut 85/368/EEG ⁽¹⁾, det vill säga den kunskapsnivå som uppnås genom fullföljd obligatorisk skolgång, kompletterad med antingen en yrkesutbildning och en kompletterande teknisk utbildning, eller med en teknisk skolutbildning eller annan utbildning på högstadie- och gymnasienivå.

A. **Civilrätt**

Sökanden ska särskilt, i fråga om gods- och persontransporter på väg,

1. känna till de vanligaste avtalsformerna för transporter på väg samt rättigheter och skyldigheter enligt dessa avtal,
2. vara i stånd att ingå ett giltigt transportavtal, särskilt vad gäller transportvillkor,

i fråga om godstransport på väg

3. kunna behandla ett krav från uppdragsgivaren på ersättning för förlust av eller skada på godset under transporten, eller för försenad leverans samt förstå hur ett sådant krav förhåller sig till det avtalsmässiga skadeståndsansvaret,
4. känna till de regler och skyldigheter som följer av konventionen om fraktavtalet vid internationell godsbehandling på väg (CMR),

i fråga om persontransporter på väg

5. kunna behandla ett krav från uppdragsgivaren på ersättning för skada som åsamkats passagerarna eller deras bagage vid en olycka som inträffat under transporten eller på ersättning för förseningar samt förstå hur ett sådant krav förhåller sig till det avtalsmässiga skadeståndsansvaret.

B. **Handelsrätt**

Sökanden ska särskilt, i fråga om gods- och persontransporter på väg,

1. känna till krav och formaliteter för att få utöva yrket, de allmänna skyldigheterna vid transporter (registrering, handelsböcker m.m.) samt följderna av en konkurs,
2. ha erforderliga kunskaper om olika former av bolag samt reglerna för hur de bildas och drivs.

C. **Socialrätt**

Sökanden ska särskilt, i fråga om gods- och persontransporter på väg, ha kännedom om

1. vilka sociala institutioner som förekommer inom vägtransportsektorn samt vilka uppgifter de har (fackföreningar, organ för samarbete mellan arbetsgivare och arbetstagare, personalrepresentanter, arbetsinspektörer m.fl.),
2. arbetsgivarnas skyldigheter enligt socialförsäkringslagstiftningen,

⁽¹⁾ Rådets beslut 85/368/EEG av den 16 juli 1985 om jämförbarhet av yrkesutbildningsmeriter mellan medlemsstater inom EG (EGT L 199, 31.7.1985, s. 56).

3. de regler som gäller för anställningsavtal för olika kategorier av arbetstagare inom vägtransportföretag (avtalsformer, parternas skyldigheter, arbetsvillkor och arbetstid, betald semester, lön, avtalets upphörande m.m.),
4. bestämmelser om förarens kör- och vilotider samt arbetstid, särskilt bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3821/85, förordning (EG) nr 561/2006, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/15/EG ⁽¹⁾ och direktiv 2006/22/EG samt de praktiska tillämpningsföreskrifterna för denna lagstiftning,
5. bestämmelserna för förarens grundutbildning och fortbildning, särskilt i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG ⁽²⁾.

D. Skatterätt

Sökande ska särskilt, i fråga om gods- och persontransporter på väg, känna till reglerna för

1. mervärdesskatt på transporttjänster,
2. fordonsskatt,
3. skatt på vissa fordon som används vid godstransport på väg samt vägtullar och vägavgifter,
4. inkomstskatt.

E. Kommersiell och ekonomisk ledning av ett företag

Sökanden ska särskilt, i fråga om gods- och persontransporter på väg,

1. känna till rättsliga och praktiska bestämmelser om användningen av checkar, växlar, reverser, kreditkort samt andra betalningsmedel och betalningsätt,
2. känna till olika kreditformer (bankkrediter, rembursar, borgen, inteckning, leasing, renting, factoring m.m.) samt de kostnader och förpliktelser som är förbundna med dessa,
3. veta vad en balansräkning är, hur den ställs upp och hur den ska tolkas,
4. kunna läsa och tolka en resultaträkning,
5. kunna analysera företagets finansiella situation och lönsamhet, särskilt med ledning av nyckeltalen,
6. kunna upprätta en budget,
7. känna till de olika delarna i en kostnadsberäkning (fasta kostnader, rörliga kostnader, arbetande kapital, avskrivningar m.m.) samt kunna räkna ut detta per fordon, per kilometer, per resa eller per ton,
8. kunna upprätta ett organisationsschema över företagets personalstyrka och utarbeta arbetscheman m.m.,
9. känna till grunderna för marknadsföring, reklam och PR när det gäller transporttjänster, säljfrämjande åtgärder, upprättande av kundregister m.m.,
10. känna till de olika slag av försäkringar som förekommer vid transport på väg (ansvars-, person-, gods- och bagageförsäkringar) och de garantier och skyldigheter som är förbundna med dessa,
11. känna till de olika formerna för användningen av telematik på vägtransportområdet,

i fråga om godstransport på väg

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/15/EG av den 11 mars 2002 om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter (EGT L 80, 23.3.2002, s. 35).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG av den 15 juli 2003 om grundläggande kompetens och fortbildning för förare av vissa vägfordon för gods- eller persontransport (EUT L 226, 10.9.2003, s. 4).

12. kunna tillämpa reglerna för fakturering vid godstransporttjänster på väg samt känna till innebörden och betydelsen av Incoterms,
13. känna till olika stödnärningar inom transportområdet, deras roll, funktionssätt samt, i förekommande fall, deras rättsliga ställning,

i fråga om persontransporter på väg

14. kunna tillämpa reglerna för avgifter och prissättning vid offentliga och privata persontransporter på väg,
15. kunna tillämpa reglerna för fakturering vid persontransporter på väg.

F. Marknadstillträde

Sökanden ska särskilt, i fråga om gods- och persontransporter på väg, ha kännedom om

1. de bestämmelser som gäller vid transport på väg för annans räkning, för hyra av fordon för yrkestrafik och för anlåtande av underleverantörer; särskilt bestämmelser rörande yrkets offentlighetsreglering, tillträde till yrket, tillståndsgivning för transport på väg inom och utom gemenskapen samt kontroll och sanktioner,
2. de bestämmelser som gäller vid etableringen av ett vägtransportföretag,
3. vilka dokument som erfordras för tillhandahållande av transporter på väg samt kunna utforma kontrollförfaranden för att se till att godkända handlingar rörande varje enskild transport, särskilt dokument rörande fordonet, föraren, godset eller bagaget, finns tillgängliga såväl i fordonet som inom företagets lokaler,

i fråga om godstransport på väg

4. reglerna för organisationen av marknaden för godstransporter på väg, spedition och logistik,
5. förfarandet vid gränspassager, betydelsen av T-dokument och TIR-carnet samt de skyldigheter och det ansvar som följer med användningen av dessa,

i fråga om persontransporter på väg

6. reglerna för organisationen av marknaden för persontransporter på väg,
7. reglerna för utbudande av transporttjänster samt kunna upprätta transportplaner.

G. Tekniska normer och tekniska driftsförhållanden

Sökanden ska särskilt, i fråga om gods- och persontransporter på väg,

1. känna till reglerna i medlemsstaterna för fordons vikter och dimensioner samt förfarandena vid sådana särskilda transporter för vilka undantag görs från dessa regler,
2. kunna välja fordon och fordonskomponenter (chassi, motor, kraftöverföringssystem, bromssystem m.m.) efter företagets behov,
3. känna till förfarandet vid typgodkännande, registrering och besiktning av fordon,
4. kunna bedöma vilka åtgärder som erfordras för att minska buller och bekämpa luftföroreningar genom avgasutsläpp från motorfordon,
5. kunna upprätta planer för regelbundet underhåll av fordonen och deras utrustning,

i fråga om godstransport på väg

6. känna till de olika slagen av verktyg och hjälpmedel för godshantering och lastning (billuckor, containrar, lastpallar m.m.) och kunna upprätta rutiner och föreskrifter för lastning och lossning av gods (viktfördelning, stapling, stuvning, stöttning och kilning m.m.),
7. känna till de olika teknikerna för kombinerade transporter med piggy-back och med roll-on roll-off,
8. kunna införa förfaranden för iakttagande av reglerna rörande transport av farligt gods och avfall, särskilt de regler som följer av direktiv 2008/68/EG ⁽¹⁾ och förordning (EG) nr 1013/2006 ⁽²⁾,
9. kunna införa förfaranden för iakttagande av reglerna rörande transport av lättfördärliga livsmedel, särskilt de regler som följer av avtalet om internationella transporter av lättfördärliga livsmedel och om specialutrustning för sådana transporter (ATP-avtalet),
10. kunna införa förfaranden för iakttagande av föreskrifterna om transport av levande djur.

H. Trafiksäkerhet

Sökanden ska särskilt, i fråga om gods- och persontransporter på väg,

1. känna till vilka krav förarna ska uppfylla (körkort, läkarintyg, intyg om kompetens m.m.),
2. kunna vidta erforderliga åtgärder för att säkerställa att förarna iakttar de trafikregler, förbud och begränsningar som gäller inom de olika medlemsstaterna (hastighetsbegränsningar, regler om företräde, uppehåll och parkering, användning av ljus, vägskytning m.m.),
3. kunna utarbeta föreskrifter till förarna för kontroll av säkerhetsnormerna rörande fordonets, utrustningens och lastens skick samt förebyggande åtgärder,
4. kunna utarbeta förhållningsregler vid olyckshändelser samt vidta lämpliga åtgärder för att undvika att olyckor eller allvarliga trafikförseelser upprepas,
5. kunna upprätta nödvändiga förfaranden för att under iakttagande av full säkerhet fastgöra godset och vara förtrogen med metoderna för detta,

i fråga om persontransporter på väg

6. besitta grundläggande kunskaper om vägnätet i medlemsstaterna.

II. UTFORMNING AV EXAMENSPROVET

1. Medlemsstaterna ska anordna ett obligatoriskt skriftligt examensprov som de kan komplettera med ett muntligt examensprov för att kontrollera om de sökande vägtransportörerna besitter kunskaper i de ämnen och på den nivå som anges i del I och framför allt om de har förmåga att använda de verktyg och de metoder som behövs och att utföra de verkställande och samordnande arbetsuppgifter som föreskrivs.
 - a) Det obligatoriska skriftliga examensprovet kommer att bestå av följande två delprov:
 - i) Skriftliga frågor antingen i form av flervalsfrågor (fyra svarsalternativ) eller frågor med öppna svar eller en kombination av båda frågeformerna.
 - ii) Skriftliga uppgifter/fallstudier.

Provtiden ska vara minst två timmar för varje delprov.

 - b) Om ett muntligt examensprov anordnas, får medlemsstaterna föreskriva att godkänt resultat på det skriftliga examensprovet är en förutsättning för att få delta i det muntliga provet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

2. Om medlemsstaterna även anordnar ett muntligt examensprov ska de för vart och ett av de tre delproven fastställa en viktningsprocent som inte får understiga 25 % och inte överstiga 40 % av antalet möjliga poäng för provet i dess helhet.

Om medlemsstaterna endast anordnar ett skriftligt examensprov ska de för varje delprov fastställa en viktningsprocent som inte får understiga 40 % och inte överstiga 60 % av antalet möjliga poäng på provet i dess helhet.

3. Sökandena ska sammanlagt för alla delprov uppnå ett genomsnitt på minst 60 % av det totala antalet poäng medan antalet erhållna poäng i varje delprov inte får understiga 50 % av antalet möjliga poäng. En medlemsstat får för endast ett delprov minska procenttalet från 50 % till 40 %.
-

*BILAGA II***Säkerhetskomponenter för gemenskapsintyg för yrkeskunnande**

Intyget måste innehålla minst två av följande säkerhetskomponenter:

- Ett hologram.
 - Specialfibrer i papperet vilka blir synliga i ultraviolett ljus.
 - Minst en rad med mikrotext (text synlig enbart med förstoringsglas och som inte återges vid fotokopiering).
 - Tecken, symboler eller mönster med taktil effekt.
 - Dubbel numrering: serienummer och utfärdandenummer.
 - En säkerhetsutformad bakgrund med fint guillochemönster och iristryck.
-

BILAGA III

Mall för intyget om yrkeskunnande

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

(Kraftigt beigefärgat (Pantone) papper – Format: DIN A4 cellulosapapper 100 g/m² eller mer)

(Text på det officiella språket eller på ett eller flera officiella språk i den medlemsstat som utfärdar intyget)

Landsbeteckning för den berörda medlemsstaten ⁽¹⁾Namn på myndighet eller organ som bemyndigats att utfärda intyg ⁽²⁾INTYG OM YRKESKUNNANDE FÖR GODSTRANSPORT/PERSONTRANSPORT ⁽³⁾ PÅ VÄG

Nr

Härmed intygar

att ⁽⁴⁾

född den i

har godkänt resultat i de examensprov (år:; period:) ⁽⁵⁾ som anordnats för erhållande av intyg om yrkeskunnande för godstransport/persontransport ⁽³⁾ på väg i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den . om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik ⁽⁶⁾.

Detta intyg utgör tillräckligt bevis på det yrkeskunnande som avses i artikel 21 i förordning (EG) nr 1071/2009.

Utfärdat i den ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Medlemsstaternas landsbeteckningar: (B) Belgien, (BG) Bulgarien, (CZ) Tjeckien, (DK) Danmark, (D) Tyskland, (EST) Estland, (IRL) Irland, (GR) Grekland, (E) Spanien, (F) Frankrike, (IRL) Irland, (I) Italien, (CY) Cypern, (LV) Lettland, (LT) Litauen, (L) Luxemburg, (H) Ungern, (M) Malta, (NL) Nederländerna, (A) Österrike, (PL) Polen, (P) Portugal, (RO) Rumänien, (SLO) Slovenien, (SK) Slovakien, (FIN) Finland, (S) Sverige, (UK) Förenade kungariket.

⁽²⁾ Myndighet eller organ som av varje medlemsstat i Europeiska gemenskapen i förväg utsetts till att utfärda detta intyg.

⁽³⁾ Stryk det som ej är tillämpligt.

⁽⁴⁾ Efternamn och förnamn; födelseort och födelsedatum.

⁽⁵⁾ Närmare uppgifter om examensprovet.

⁽⁶⁾ EUT L 300, 14.11.2009, s. 51

⁽⁷⁾ Stämpel och underskrift av den behöriga myndighet eller organ som utfärdar intyget.

BILAGA IV

De allvarligaste överträdelserna enligt artikel 6.2 a

1. a) Att överskrida den maximala körtiden per sex dagar eller per två veckor med 25 % eller mer.
b) Att under en arbetsdag överskrida den maximala körtiden per dag med 50 % eller mer utan rast eller utan oavbruten vila under minst 4,5 timmar.
 2. Att färdskrivare och/eller fartbegränsare saknas eller att utrustning används som bedrägligt kan ändra de uppgifter som har registrerats av färdskrivaren och/eller fartbegränsaren eller att diagramblad eller uppgifter som har kopierats från färdskrivaren och/eller förarkortet förfalskas.
 3. Att köra utan giltigt intyg om trafikvärdighet om ett sådant intyg krävs enligt gemenskapslagstiftningen och/eller att köra med mycket allvarliga fel på bland annat bromssystem, styrsystem, hjul/däck, fjädring eller chassi som skulle kunna medföra en sådan omedelbar risk för trafiksäkerheten att det leder till ett beslut om att belägga fordonet med körförbud.
 4. Att medföra farligt gods som är förbjudet att transportera, eller att medföra farligt gods i förbjudna eller icke-tillåtna förpackningar eller utan att skyltas på fordonet att godset är farligt och därigenom riskera människors liv eller miljö i sådan utsträckning att det medför beslut om att förbjuda fortsatt färd.
 5. Att transportera passagerare eller gods utan att inneha ett giltigt körkort eller ett giltigt gemenskapstillstånd.
 6. Att köra med ett förarkort som har förfalskats eller som föraren inte är innehavare av eller som har erhållits med hjälp av falska utsagor och/eller förfalskade handlingar.
 7. Att vid godstransport överskrida högsta tillåtna totalvikt med 20 % eller mer för fordon med en tillåten totalvikt på mer än 12 ton och med 25 % för fordon med en tillåten totalvikt på högst 12 ton.
-